

SOUTERRAIN červen 2018

Radujme se vždy společně (mj. z krásných narozenin)

je název krásné bratrské písně, která se měla stát hymnou po ustavení vlastních kněží v Jednotě bratrské. Ta se k tomuto kroku odhodlala po letech rozmýšlení, jaká pouta držet a navazovat s jednotlivými církevně-náboženskými skupinami první reformace. Nebyla spokojena s vývojem po husitských válkách ani s napětími, které mezi jednotlivými proudy panovaly. Proto se nejprve rozhoduje k odchodu do ústraní na litické panství do obce Kunvaldu, aby se mohla odvrátit od světa a jeho pokušení a našla možnost k čistému křesťanskému životu v nejprostším bratrském společenství.

Deset let po tomto exodu, tedy v r. 1467, uzraje definitivní rozhodnutí ustavit si vlastní kněžstvo. Stane se tak po snu hybatele Jednoty bratrské bratra Řehoře a po volbě losem, kdy mezi prvními třemi zvolenými knězi se objevuje postava selského synka Matěje z Kunvaldu. Ten prý je autorem zmíněné písně, která snad poprvé zněla právě na tomto volebním synodu ve Lhotce u Rychnova nad Kněžnou.

Proč to píší? Určitě dnes ne proto, abych rád vzpomínal na svou předchozí farářskou éru, spojenou nejvíc s Orlickými horami a sborem, jehož kazatelskou stanicí právě Kunvald byl. Ani jen proto, abych moc rád vzpomenu a poslal pozdrav bratru Fišerovi, který nyní tráví své dny právě v Rychnově nad Kněžnou.

Píší to proto, abych obrátil pozornost k vašim plánovacím kalendářům a upozornil na událost, která bude také spojena s východními Čechami a která se bude konat pod názvem písně zmíněné v nadpisu.

27. – 30. září se bude naše církev společně radovat v Pardubicích, aby si s láskou a vděčností připomněla sté výročí od svého založení. Když nyní začneme dobře pracovat se svými kalendáři, mohli bychom u té radosti také – aspoň na chvíli – být.

Pavel Ruml

Obsah čísla:

1-Radujme se vždy společně | 2-Výtah z jednání staršovstva | 3-„Plat“ - pokračování
5-Místa usebrání | 5-Evangelium ve světě médií | 8-Biblické hodiny | 8-Tradiční
dejvický bazar pro Diakonii Praha | 10-Jubilanti v červnu | 10-Historia pravdivá
11-Hlasy a struny | 11-Oznámení | 12-Kalendář na červen 2018

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 3. 5. 2018 v 19:00

- Křesťanská služba: PR a MŠ návštěva u s. Salákové
- Středisko Diakonie Praha: slib dozorcí rady 13. 5. b Nuslích, předsedou DRS zvolen br. Sýkora
- Finanční záležitosti:
 - zjištění možnosti nových dodavatelů energií: JM a PH - probíhá
 - revokace rozhodnutí o daru sboru v Libkovicích – nebude poskytnut, dostali již podporu odjinud
 - sbírka darů JJ do 31. 5.
- Katolíci od sv. Gotharda u nás:
 - jejich fara je v současné době mimo provoz, (rekonstrukce do konce roku)
 - každý měsíc bude dojednáán rozvrh hodin vč. obsazenosti místností a bude vyvěšen na nástěnce
 - přispějí nám darem 3 000 Kč/měsíc od IX/2018, přes léto tu mohou být zdarma
- Volba Magdalény Trgalové dne 13. 5. 2018
- Hospodářské a stavební záležitosti:
 - ozvučení – náklady p. Šoltýse a p. Altynského (dopis Šoltýs – náklady neúčtují)
 - plán investic – k jednotlivým položkám je třeba určit prioritu + termín + odpovědnou osobu + předběžné náklady nutné pro časový plan a rozpočtování – dokončit do příště
- Z došlé pošty:
 - dopis A. Hejlové – pořádání semináře Biblické postavičky u nás ve sboru – zatím se nebudeme o organizaci ucházet
 - výstava malířky Petry Fischerové na podzim t.r. - schváleno
 - souhlas se členskou schůzí SVJ u nás 5. 6. od 18:30 hod.
 - zemřela sestra Jana Mejnarová (babička od konfirmanda Dana)
- Další úkoly, různé:
 - oslava Čestmír Muzikář * 60 ve sboru – 13. 5. 2018 v 18:00 hod.
 - benefiční koncert NP pro Dejvice na ústecký seniorát – termín dle situace

s adv. koncertem

- příprava tábora pro děti – Pustá Rybná (28. 7. - 4. 8.) s. Karolína Härtelová; P. R. - finanční
- podpora sboru na „kuchyň“ (Nosislav naturálie, Dejvice – limit do 5 000,-)
- na schůzi v 6/2018 bude rozloučení staršovstva s br. Proskem, který oznámil záměr rezignovat na členství ve staršovstvu. Přeje si schůzi věnovat více duchovnímu životu sboru.
- možnost pastorače zaměstnanců střediska Diakonie
- staršovstvo rozhodlo pokračovat v oznamování jména toho, kdo obstarává kávovou službu
- 31. 5. 2018 plavení na dračí lodi po Vltavě, presbyteři, včetně partnerů.
- Aktivity br. Faráře:
 - obhlédnutí místa pro prázdninový dětský tábor
 - kázání ve sboru v letošním roce PR 14x, hosté 5x, odpovídá dohodnutému poměru.

„Plat“ - pokračování

V minulém čísle jsme se podívali, jak to vypadá s finanční stránkou života dejvického sboru, samozřejmě bez zabíhání do podrobností. Snad se podařilo ukázat, že neshromaždíme peníze samoúčelně, ani je zbytečně nerozhazujeme. Zkusme se teď zamyslet na tímtéž, ale na celocírkevní úrovni.

Začněme tím, jaké jsou důsledky restitučně-odlukového zákona, který mj. stanovuje přechodnou dobu, během níž bude muset církev i její jednotlivé sbory přejít na „samofinancování“. Lhůty jsou dvě. Až do roku 2029 let bude stát přispívat na platy našich kazatelů, ale každý rok o 5% méně. V roce 2029 bude státní příspěvek představovat 30% částky z roku 2012, v dalším roce spadne na nulu a církev si bude muset své duchovní platit sama.

Vedle zmíněného „příspěvku na provoz“ bude stát církvi až do roku 2042 vyplácet tzv. restitučně-odlukové náhrady. Ty, aspoň podle dnešních představ, nejsou určeny na hrazení mzdových nákladů církve. Každoročně se z nich oddělí menší část na Diakonické a rozvojové projekty a zbytek se vloží do investičních fondů. Má se zato, že výnos (úrok) takto nahromaděných prostředků pokryje část budoucích nákladů na mzdy kazatelů, a tedy bude možno vystačit s nižšími odvody sborů do Personálního fondu. O kolik půjde, to lze dnes jen obtížně odhadovat. Je ale jisté, že odvody do PF průběžně porostou, jednak aby vyrovnaly pokles státního příspěvku, jednak aby bylo možno zvyšovat ostudně nízké platy

našich kazatelů. Nakonec to dopadne podobně, jako to bývalo kdysi: podstatná část saláru bude sloužit pokrytí mezd faráře. Od toho ostatně pochází jeho pojmenování.

Při uvažování o sborových financích jsme jako nezbytné výdaje zmínili povinné odvody. To je příspěvek do personálního fondu a seniorátní a celocírkevní repartice. Smysl personálního fondu snad není potřeba rozebírat. Repartice jsou poměrně nový vynález, proto udělejme odbočku do církevní historie.

Před sto lety nic jako repartice neexistovalo. Na seniorátní úrovni šlo převážně o náklady na konání konventů, sbory si samy hradily výdaje svých delegátů. Pokud jde o ústředí, bylo podle protestantského patentu z roku 1861 placeno státem. Sbory se na ně nemusely skládat, zato si plně hradily svůj provoz. Tato forma závislosti církve jako celku na státu byla v posledních letech před rokem 1918 považována za újmu, byla totiž brzdou pro rozšiřování aktivit církve.

Obavy z možné odluky od státu však převládly, a proto generální sněm v roce 1918 založil tzv. společnou pokladnu. Ta měla spíš charakter dnešního PF než repartic a také se plnila velmi zvolna. Teprve na 3. synodu se prosadily povinné odvody, a společná pokladna už začínala sloužit aktivnějšímu působení synodní rady. Z vývoje ročních rozpočtů třeba vinohradského sboru je patrné, že od roku 1931 se nově objevuje „Seniorátní fond“ a v roce 1939 je již zcela opuštěna původní koncepce společné pokladny a jako pojistka pro případ odluky vzniká „Ústřední fond pro platy farářů“. Paradoxně v roce, kdy se stát začíná podílet na financování farářských platů.

Zpět ke dnešku. Obojí repartice slouží k zajištění práce, kterou dost dobře nelze očekávat od jednotlivých sborů. Tak např. značnou část rozpočtu pražského seniorátu tvoří náklady spojené s působením seniorátního faráře a faráře pro mládež. Může se to zdát jako luxus, ale služeb seniorátního faráře jsme před nástupem br. Rumla rádi využívali. A farář pro mládež je v Praze s početnými vysokoškoláky také v dnešní době nezbytností, i když v dřívějších dobách tomu tak nebylo. Není tedy divu, že potřeba seniorátních repartic roste.

Úplně stejně to je s celocírkevními reparticemi. Ty zčásti pokrývají potřebu povšechného sboru, zbytek je dosud hrazen ze státního příspěvku na provoz. Jak bude tento zdroj postupně vysychat, lze počítat s nezbytným růstem repartic. Zde vzniká otázka, zda opravdu nezbytným, zda opravdu pro život církve potřebujeme, resp. budeme potřebovat činnost všech současných komisí, oddělení a odborů. I když mám o fungování našeho ústředí dost obstojný přehled, netroufám si posoudit, jak tomu je ve všech případech. Asi není pochyb o potřebnosti třeba komise pro mládež (pro ty sbory, které nejsou schopny

zorganizovat vlastní skupiny mládeže). V tomto okamžiku se zdá, že vše je zdůvodněno. Uvidíme, jak to bude za pár let. Spíše se zdá, že ústředí se zmenšovat nebude, jeho role naopak poroste, už jenom v souvislosti s centralizovanou mzdovou politikou a se správou obrovského balíku investičních prostředků.

Jan Mašek

Místa usebrání

Jeden přítel mi vyprávěl, jak teprve jako dospělý pochopil, proč jeho maminka chodila tak často a ráda do kostela. Doma se neustále o něco starala a byla k dispozici ostatním. Rodina žila ve stísněných poměrech a vychovávala pět dětí. V takové situaci pro ni každá cesta do kostela znamenala zotavení. Tam po ní nikdo nic nechtěl. Mohla se na chvíli zastavit, vydechnout si, vrátit se k sobě samé a načerpat sílu pro svůj všední den.

Mnohým našim předkům poskytovaly kostely, kapličky a poutní chrámy příležitost pro tělesné i duševní spočinutí a zároveň sloužily k usebrání. Zde věřící skládali do Božích rukou starosti a tíhu svého denního života a čerpali novou sílu.

Podobnou zkušenost má dnes jen málokdo. Problémem naší doby je spíš neklid, stres a honba za stále novými a příjemnými zážitky. Řada lidí proto chodí do fitness center, hrát volejbal nebo rybařit, hlásí se na relaxační kurzy, cvičí jógu, tai-či a zkouší různé formy meditace. To všechno je v pořádku, pokud se nám takové aktivity nestanou další povinností, kde je třeba něco vykonat nebo dokázat. I my potřebujeme – podobně jako naši předkové – chvíle a místa, kde si můžeme tělesně i duševně vydechnout. Náplň dne a s ní související úkoly jsou důležité, ale neměli bychom připustit, aby nás ovládaly. Proto je nutné, abychom byli schopni myšlenky a s nimi spojené pocity odložit a jen být. Podobní dětem můžeme naslouchat, jak ševelí vítr v korunách stromů nebo jak zpívají ptáci. A zároveň si být vědomi toho, co se děje. Takové chvíle nás tělesně i duševně uvolňují, umožňují vnitřní svobodu, prohlubují sebepoznání, soucit a lásku a dávají radost ze života. Věřícím se takové chvíle stávají modlitbou ticha, modlitbou vědomého přebývání v Boží přítomnosti.

(z knihy Jana Šedivého O kontemplaci Filip H. Härtel)

Evangelium ve světě médií

Michael Otřisal v Dejvickém křesle pro hosta

26. dubna zasedl v dejvickém křesle pro hosta evangelický farář Michael Otřisal,

absolvent katedry dokumentu na pražské FAMU, kameraman a dramaturg Křesťanského magazínu. Tématem setkání byly jeho názory a zkušenosti se zvěstováním evangelia ve světě moderních médií.

V úvodní části se host stručně zmínil o svém studiu dokumentu na pražské FAMU a pokračoval vyprávěním o začátcích křesťanského televizního vysílání po roce 1989. Záměrem dramaturgie bylo podat zvěst evangelia civilním způsobem. Konzultace s kolegy v zahraničí ukázaly, že i tam naráží dramaturgie vysílání na základní problém: Jak přiblížit evangelium, které je nesnadno uchopitelné a pochopitelné samo o sobě, jak je sdělovat v médiu, které je ve své podstatě zaměřeno na zábavu.

Jednou z možností byl návrat ad fontes, přímo k pramenům. V této souvislosti se host vrátil k textu Janova evangelium (Jan 7, 1-10), které bylo základem jeho kázání předchozí neděli. Evangelista zde píše o rozhovoru Ježíše s jeho bratry, jehož tématem byl způsob šíření Ježíšova učení. Bratři přemlouvají Ježíše k cestě do Judska a argumentují tím, že přece „Nikdo . . . nezůstává se svými skutky v ústraní, chce-li být známý na veřejnosti.“ A dále říkají s odvoláním na Ježíšovo působení: „Činíš-li takové věci, ukaž se světu.“

Foto zaslala M. Študentová

Jak ale „ukázat světu“ evangelium dnes? Ani v Ježíšově době nebyli všichni jeho posluchači připraveni přijmout zvěst evangelia, proto často hovořil v podobenstvích. Byly to vlastně příběhy a události ze života, který dobře znali. Skoro každý z nich pravděpodobně někdy hledal ztracenou ovci nebo ztracený peníz, nebo musel řešit v rodině návrat marnotratného syna. Podobenství jsou ve

své podstatě názornými doklady Ježíšova učení o Božím království a cestách, které k němu mohou vést. Svým vyprávěním se snažil vést své posluchače ke změně navykého jednání a způsobu nazírání na svět.

Při paralelním pohledu nejsou ani dnešní televizní diváci stejně jako lidé v Ježíšově době většinou připraveni a otevření hlásání evangelia. Také oni potřebují „podobenství“ z dnešní doby, která by je oslovila. Dramaturgové křesťanského vysílání se proto rozhodli omezit kázání („stejně jsme kázali“), která nemají ve vizuálním médiu natolik žádaný účinek a rozhodli se dát větší prostor ve vysílání formě „podobenství“ inspirovaných životem křesťanů v dnešní době. Ta mají díky své aktuálnosti větší možnost oslovit diváky, probudit jejich zájem, otevřít postupně cestu hlubšímu pochopení a případnému otevření dialogu.

Ve druhé části svého vyprávění se host věnoval problematice médií obecně a nebezpečím, která ohrožují televizní vysílání. Televize měla ze začátku šanci šířit kvalitní zábavu prostřednictvím naučných programů. Tento záměr narazil u komerčních televizí závislých na inzerci poměrně brzy na problém financování. Jakmile sledovanost pořadů ukázala větší zájem diváků o povrchní zábavu, komerční televize jim vyhověly. Michael Otrísal upozornil v této souvislosti na publikaci Neila Postmana: *Ubavit se k smrti* (č. MF, 2. vyd. 2010), v níž Postman vyjádřil už v roce 1985 velmi kritický názor na negativní působení televize.

Mnohem větší nebezpečí se ale podle našeho hosta skrývá v dnešním způsobu poskytování informací, který velmi nenápadně a plíživě manipuluje s názory veřejnosti. Tato vysílání jsou zacílena na vybrané skupiny adresátů, kdy do proudu banálních informací (např. o módě, výchově dětí atd.) je vsunuta chvála politika, kterou posluchači vnímají podprahově. Jako příkladu přečetl ukázkou z knihy Alexandry Alvarové (*Průmysl lži*, česky 2017) o „sestře“, která udílí dobré rady matkám a jen tak mimochodem prohodí chválu na Putinovu politiku. Autorku vedla k napsání knihy „bezmoc, že prohráváme hybridní válku ... Bolest z nemožnosti vysvětlit lidem, které mám ráda, že se jejich hlav zmocnil stejný duch panikařící nenávisti, jaký způsobil druhou světovou válku a který žene lidi do válek občanských ... Chtěla jsem pomoci lidem, kteří mají pocit, že se zblázní z té hromady polopravd, výmyslů a manipulací, jež se odevšad valí jako voda z karlínských kanálů při povodni.“ (citováno z internetové prezentace nakl. Kosmas).

Jako příklad úspěšné mediální manipulace uvedl M. Otrísal britskou předvolební kampaň před brexitem. Tuto část svého vyprávění uzavřel konstatováním, že obratné manipulaci se těžko dá čelit i kvalitními argumenty.

Lidé jsou unavení a v určité fázi se rozhodnou bez ohledu na objektivní skutečnost. „Všichni lžou.“

Právě z tohoto důvodu je důležité zachování veřejnoprávních médií přes všechny výhrady, které k nim případně máme. Nejsou závislá na reklamách a nepodléhají tolik politickým tlakům, i když se někdy zdá, že nejsou vůči nim vždy úplně imunní. Je na nás, abychom byli obezřetní, abychom uvažovali kriticky a nepodléhali v dobré víře manipulacím.

Stanislava Hřebíčková

Biblické hodiny

Každý týden při bohoslužbách v ohláškách slyšíme, že v úterý v 17:30 hod. se koná biblická hodina. Pro mě je to čas, na který se vždy velmi těším. Proč? Schází se nás asi deset, někdy víc, někdy méně. Většinou starší lidé, důchodci. Probíráme biblický text, letos Skutky apoštolů. Pan farář připraví výklad, my ostatní máme možnost se k němu vyjádřit. Nemáme před sebou ostych, často se při rozhovoru dotkneme i jiných témat, která nás zajímají, a sdílíme spolu i svoje radosti a bolesti. Modlíme se spolu, zpíváme.

V posledním čase jsme se pomyslně zúčastnili spolu s našimi novými konfirmandy jejich přípravy, pan farář nám rozdělil stejná témata, jako jim, nad kterými jsme se měli zamyslet a pokusit se vyjádřit vlastními slovy, jak jim rozumíme (viz květnový souterrain na str. 5). Bylo to docela těžké, ale určitě užitečné.

Biblické hodiny jsou jediná skupina ve sboru, která se pravidelně schází každý týden. Umím si představit, že lidé, kteří chodí do zaměstnání a mají ještě povinnosti ve své rodině, mají málo času. Přesto zvou k účasti na biblické hodině, býváme tam opravdu téměř přesně jen jednu hodinu, ale je to inspirativní čas a milé setkání spřízněných duší.

Jana Jasná

Tradiční dejvický bazar pro Diakonii Praha

Zprávy z tradičního dejvického bazaru pro Diakonii Praha, středisko ve Stodůlkách:

Nejprve bych chtěla velmi moc poděkovat všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na organizaci a hladkém průběhu. Je to velká radost, že se nám podařilo vybrat tolik peněz, ale zdarma to není. Již od rána od 9 hodin tu dobrovolníci každý den rovnali a rovnali, přemýšleli, jak to udělat co nejpřehledněji. Tato služba je velmi důležitá, protože spoustu lidí odradí, když je moc věcí

nepřehledně naházených.

Hodinu před otvírací dobou už přicházeli koupěchtiví lidé, bazar se opravdu stal tradičním, což nás těší.

Foto zaslala Marta Študentová

Odpoledne bylo nejdůležitější jednak lidem tápajícím trochu poradit, stále přerovnávat (nejen oblečení, ale také spousty nádobí v místnosti pro nedělní školu). A pak balit, počítat, inkasovat peníze, být vlídní, trpěliví... nemají to prodavačky jednoduché.

Máme radost, že se bazaru aktivně účastní nejen členové našeho sboru, ale také i ze sborů jiných, mimo církev a letos velmi vydatně i z Diakonie ve Stodůlkách.

Tak a teď trocha statistiky:

- v roce 2017 se uskutečnilo celkem 543 nákupů
- v roce 2018 celkem 606 nákupů
- v roce 2017 jsme vybrali celkem 105 751 Kč
- v roce 2018 108 371 Kč.

Tato čísla jsou bez odečtení celkových nákladů, ty ještě za letošek nemáme, ale nebudou to nijak zvlášť vysoká čísla.

Také děkujeme sestřám Boromejkám z Břevnova, že byly ochotné zbytek zboží převzít, Diakonie v Broumově má totiž do podzima stop stav. A samozřejmě děkujeme sestře Michaele Grimm, která oblečení v Německu sbírá.

A těšíme se na další bazar za rok.

Marta Študentová

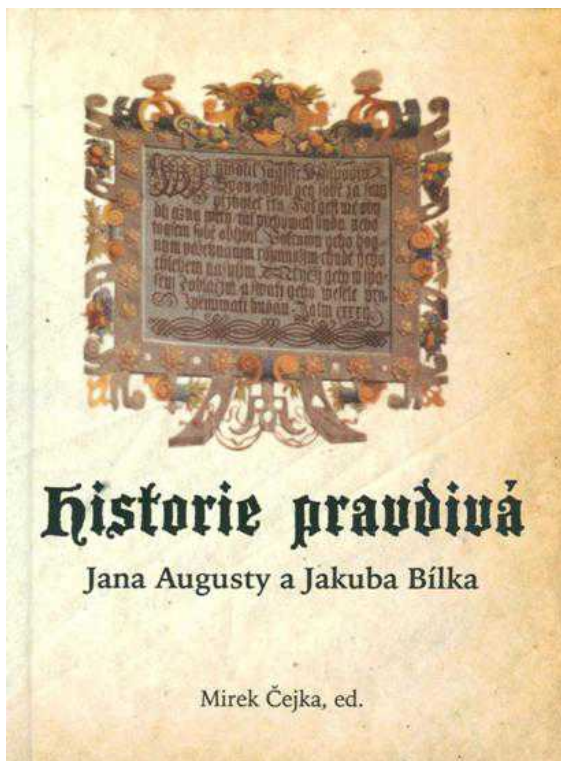
Jubilanti v červnu

Božena HAASOVÁ	94 let
Růžena FUKSOVÁ	93 let
Josef BLAŽEK	91 let
Dana PREISOVÁ	90 let
Ludmila HENYCHOVÁ	85 let
František JELÍNEK	85 let

V modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu.

Kolosským 4,2

Historia pravdivá

Historia pravdivá

o některých zvláštních věcech
a divných Božích skutcích v světě,
obzvláště pak při
Jednotě bratrské stalých
od jednoho pobožného muže pro budoucí
památku sepsaných a v tento spis uvedených

Tento spis vypráví o českých dějinách druhé poloviny 16. století, zvláště o Janu Augustovi a jeho pomocníku Jakubu Bílkovi a o jejich osudech v době pronásledování Jednoty. Všichni se o něm učíme ve škole a je s podivem, že v nové době ještě v plnosti nevyšel. Dostalo se mi cti vydat jeho první studijní vydání, tj. přepis původního textu s poznámkami a vysvětlivkami. Připravil je bohemista doc. Mirek Čejka. Kniha je za sníženou cenu dosažitelná u mne (www.susa.cz) nebo lépe přímo v Dejvickém sboru ČCE.

Zdeněk Susa

Hlasy a struny

Naši Pěvci a Lydie Härtelová zvou na koncert sborové a harfové hudby. Koncert se koná 10. června v 17:00 v Kosteletě sv. rodiny v areálu domova sv. Karla Boromejského v Praze Řepích. Výtěžek koncertu bude věnován na potřeby domova. Zazní skladby od středověkých autorů přes renesanční a pravoslavné až po romantické.

Filip H. Härtel

Oznámení

Na sborovém shromáždění dne 13. 5. 2018 byla zvolena Magdaléna Trgalová za druhou farářku našeho sboru na poloviční úvazek.

Řádná dovolená:

Marta Študentová 1. - 17. 6. 2018

Pavel Ruml 12. - 19. 6. 2018

Kalendář na červen 2018

Bohoslužby	3. 6. s VP	David Sinclair
ve sboru -	10. 6.	Pavel Ruml
neděle 9:30	17. 6.	Petr Macek
	24. 6.	Pavel Ruml
Biblická hodina	po prázdninách	
Děti	maminky s dětmi: 7. 6. 9:30 7. 6. 1x za měsíc od 17 do 18:30 hod.	
Konfirmandi	22. 6. 14:00 hod.	
Nedělníci	vždy 3. neděle v měsíci, po bohoslužbách	
X-cátníci	po prázdninách	
Naši pěvci	středa 18:30	
Křesťan. služba	24. 6. po bohoslužbách	
Hodina pohybu	sledujte ohlášky	
Klub poznávání	14. 6. návštěva výstavy Jana Zrzavého. Sraz v 10 hodin na Kampě před Sovovými mlýny.	
Křeslo pro hosta	po prázdninách	
Staršovstvo	7. 6. 19:00	
Zpívání - Stodůlky	každý pátek v 9:15	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 17. 6. 2018.

Prázdninové číslo vyjde 24. 6.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděle předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml)

tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**

